DZIENNIK TARYF I ZARZĄDZEŃ KOLEJOWYCH

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Prenumeratę przyjmuje Administracja Dziennika Taryf i Zarządzeń Kolejowych (Warszawa, ul. Nowy Świat Nr. 14, pokój 101, telef. wewn. Ministerstwa Komunikacji Nr. 44). Prenumerata wynosi kwartalnie **10 zł**, a dla Dyrekcyj Kolei Państwowych i Zarządów Kolei Prywatnych — **8 zł** i wpłacana być może na rachunek bieżący Ministerstwa Komunikacji Nr. 4 w Centralnej Kasie Państwowej bezpośrednio, bądź za pośrednictwem P. K. O. Prenumeratę uiszczać należy najpóźniej na 2 tygodnie przed rozpoczęciem każdego kwartału. Cena pojedyńczego numeru zwykłego **1 zł** *). Ogłoszenia przyjmuje Redakcja Dz. T. i Z. K. (adres jak wyżej, pokój 260). Cena ogłoszeń: za stronę — **200 zł**, 1/2 strony — **100 zł**, 1/4 strony — **50 zł**, 1/8 strony — **25 zł**, 1/16 strony — **15 zł**, 1/32 strony — **10 zł**. Ogłoszenia drobne po **25** groszy za wyraz.

Rok I. Warszawa, dnia 29 października 1928 r. Nr. 13.

TREŚĆ:

Dział urzędowy.

A. ROZPORZĄDZENIA MINISTRA KOMUNIKACJI.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji

z dnia 27 października 1928 r.

w sprawach taryfowych.

Na mocy rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 lutego 1928 r., w sprawie wydawania Dziennika Taryf i Zarządzeń Kolejowych, oraz z dnia 29 lutego 1928 r., w sprawie zmiany ustawy o zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. z r. 1928, Nr. 25, poz. 213 i 214), zarządza się co następuje:

*) Sprzedaż oddzielnych numerów Dz. T. i Z. K. odbywa się w Administracji tegoż Dziennika.

Poz. 93. Taryfa osobowa i bagażowa kolei żelaznych na obszarach Rzeczypospolitej Polskiej i Wolnego Miasta Gdańska, część I.

Z dniem 1 listopada 1928 r. wprowadza się w życie „Taryfę osobową i bagażową kolei żelaznych na obszarach Rzeczypospolitej Polskiej i Wolnego Miasta Gdańska, część I", zawierającą „Regulamin przewozu osób, bagażu i przesyłek ekspresowych", ogłoszony w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej z r. 1928 Nr. 89, poz. 783, oraz następujące postanowienia wykonawcze.

POSTANOWIENIA WYKONAWCZE.

Do § 3 p. 3.

Post. Wyk. Taryfy ogłasza się na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej w Dzienniku Taryf i Zarządzeń Kolejowych, a na obszarze Wolnego Miasta Gdańska w Dzienniku Taryf i Zarządzeń Kolejowych Polskiego Zarządu Kolejowego w Gdańsku.

Do § 5 p. 2.

Post. Wyk. I. Odcinki biletów zeszytowych i zestawianych z kuponów kombinowanych, jak również kupony kontrolne takich biletów powienien odrywać tylko kolejowy personel służbowy.

Post. Wyk. II. Oddzielone od zeszytu nie przez kolejowy personel służbowy odcinki zatrzymuje kolejowy personel służbowy, o ile podróżny nie okaże równocześnie odnośnej okładki zeszytu biletowego, jak również odcinków ważnych na nieprzejechane jeszcze linje. Z podróżnym, który takiej okładki nie okaże, postępuje się jak z podróżnym bez biletu według § 12 regulaminu. Kolejowy personel służbowy winien omyłkowo oderwane odcinki i kupony kontrolne zwrócić podróżnemu po umieszczeniu na nich odpowiedniej uwagi.

Do § 6 p. 2.

Post. Wyk. I. Bilety kartonowe należy sporządzać w kolorach następujących: I kl. żółte, II kl. zielone, III kl. brunatne.

Post. Wyk. II. Bilety na pociągi pośpieszne powinny być oznaczone przez środek prostopadłą kreską czerwoną. Bilety na przejazd tam i z powrotem powinny mieć przez środek prostopadłą kreskę białą.

Post. Wyk. III. Bilety kartkowe lub książeczkowe muszą celem ważności posiadać na okładce i na wszystkich odcinkach stempel tłoczony (stempel firmowy) kolejowego Zarządu wydającego.

Do § 8 p. 4.

Post. Wyk. Zarządzenia takie powinny być ogłoszone na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej w Dzienniku Taryf i Zarządzeń Kolejowych, a na obszarze Wolnego Miasta Gdańska w Dzienniku Taryf i Zarządzeń Kolejowych Polskiego Zarządu Kolejowego w Gdańsku.

Do § 8 p. 5.

Post. Wyk. Na wypadek spóźnienia się pociągu termin ukończenia podróży przedłuża się odpowiednio.

Do § 9 p. 5.

Post. Wyk. Wagony bezpośrednie powinny być przeznaczone przedewszystkiem dla podróżnych z biletami bezpośredniemi.

Do § 9 p. 6.

Post. Wyk. Jadący w wagonie sypialnym nie może zatrzymywać dla siebie miejsca w innym wagonie. Nie wolno mu również umieszczać bagażu w innym wagonie.

Do § 9 p. 9.

Post. Wyk. Warunki tudzież opłaty za wynajmowanie oddzielnych wagonów określają taryfy, część II.

Do § 10.

Post. Wyk. I. Bilety ważne jedną dobę nie dają prawa przerwy podróży, bilety ważne na 2 doby uprawniają do jednorazowej, a bilety z ważnością dłuższą, do dwukrotnej przerwy w podróży.

Post. Wyk. II. Przerwa podróży nie przedłuża czasu taryfowej ważności biletu.

Post. Wyk. III. Przerwaną podróż można na nowo podjąć także z innej stacji, leżącej na tej samej drodze bliżej stacji przeznaczenia.

Post. Wyk. IV. Jeżeli podróżny, posiadający bilet ważny na kilka dróg do wyboru, przerwie podróż na jednej z tych dróg, to może wznowić podróż ze stacji przerwy lub też z innej stacji, położonej na tej samej drodze bliżej stacji przeznaczenia.

Post. Wyk. V. W granicach czasu ważności biletu nie ogranicza się długości trwania przerwy.

Post. Wyk. VI. Za przerwę podróży nie uważa się oczekiwania na najbliższy pociąg, dający połączenie stosownie do rozkładu jazdy nawet na wypadek nocowania.

Post. Wyk. VII. Podróżny, który przerywa podróż, powinien przedstawić swój bilet do poświadczenia właściwemu organowi stacyjnemu zaraz po przybyciu pociągu, którym przyjechał. Podróżni, jadący za biletami zeszytowemi mogą przerwać jazdę:

a) na stacjach końcowych każdego poszczególnego biletu bez żadnych formalności;

b) na innych stacjach każdego odcinka poszczególnego biletu dwukrotnie pod warunkiem poświadczenia przerwy przez właściwy organ stacyjny.

Do § 12 p. 2.

Post. Wyk. I. Bilet, którego tekst bezprawnie zmieniono, personel służbowy odbiera jako nieważny.

Post. Wyk. II. O ile podróżny przy opuszczaniu stacji, na której odbiera się bilety, nie okaże ważnego biletu, a nie można stwierdzić natychmiast, jaką klasą odbył podróż, powinien uiścić opłatę zgodnie z postanowieniem p. 1 § 12 regulaminu za przejazd klasą drugą, jeżeli zaś w skład danego pociągu wchodziły wagony tylko dwóch klas — za przejazd klasą wyższą.

Post. Wyk. III. O ile podróżny, mając zamiar dalszej jazdy, zawiadomi o tem konduktora najpóźniej na ostatniej stacji, do której miał bilet ważny, a w razie, jeżeli dany pociąg nie zatrzymuje się na niej, najpóźniej na poprzedzającej ją ostatniej stacji postojowej, uiszcza, oprócz pojedyńczej ceny biletu, wydanego mu na dalszy przejazd, dopłatę w wysokości 1 zł. w Polsce, a 0,50 guldena na obszarze W. M. Gdańska, ogółem jednak nie więcej, niż podwójną cenę tego biletu.

Post. Wyk. IV. Jeżeli okazany bilet jest ważny na przejazd w klasie niższej, niż ta, którą podróżny zajmuje, lub też na pociąg o taryfie niższej, za podstawę do obliczania należności, przewidzianych w p. 1 § 12 regulaminu, przyjmuje się różnicę między ceną biletu za przestrzeń przebytą w klasie wyższej lub w pociągu droższym, a ceną biletu na tę przestrzeń, obliczoną według klasy i rodzaju pociągu, na które opiewa bilet, okazany przez podróżnego.

Jeżeli przestrzeń przebyta w wyższej klasie lub w pociągu o wyższej taryfie nie może być natychmiast ustalona bez wszelkiej wątpliwości, za podstawę do obliczania dopłaty przyjmuje się przestrzeń od stacji wyjazdu, uwidocznionej na bilecie, a w razie przejścia podróżnego z innej kolei lub zmiany wagonu po drodze, przestrzeń od stacji granicznej, względnie przejściowej lub stacji zmiany wagonu.

Post. Wyk. V. Podróżny, który jedzie do stacji przeznaczenia drogą inną, niż wskazana na bilecie, uiszcza różnicę pomiędzy ceną biletu, jaką należy pobrać za faktyczną drogę podróży, a ceną biletu, jaki posiada, oraz dopłatę 1 zł. w Polsce, a 0,50 guldena na obszarze W. M. Gdańska, ogółem jednak nie więcej, niż podwójną cenę tej różnicy. W razie przejazdu drogą tańszą, podróżny nie ma prawa do zwrotu różnicy.

Post. Wyk. VI. Dopłatę 1 zł. w Polsce, a 0,50 guldena na obszarze W. M. Gdańska kolej żelazna pobiera bez względu na to, czy opłatę za przejazd lub różnicę cen podróżny uiszcza w pociągu, czy też na stacji.

Post. Wyk. VII. Podróżny, który wbrew swej woli albo przez nieświadomość jedzie bez ważnego biletu lub w wagonie klasy wyższej lub też w pociągu o taryfie wyższej, opłaca pojedyńczą należność za przebytą w ten sposób drogę, względnie pojedyńczą różnicę odnośnych cen oraz dopłatę 1 złoty w Polsce, a 0,50 guldena na obszarze W. M. Gdańska, o ile przypadające należności uiszcza natychmiast.

Do § 12 p. 5.

Post. Wyk. I. Bilety peronowe, z wyjątkiem miesięcznych biletów peronowych, dają prawo jednorazowego wstępu na peron stacji wskazanej na bilecie.

Post. Wyk. II. Miesięczne bilety peronowe dają prawo wstępu na peron stacji, wskazanej na bilecie, dowolną ilość razy w ciągu terminu ich ważności.

Post. Wyk. III. Osoby z biletami peronowemi mają prawo wstępu na peron i do poczekalni, znajdujących się w zamkniętej części stacji tylko po ich otwarciu przed odjazdem lub przed przybyciem pociągów; z chwilą zamykania tej części stacji lub na zarządzenie właściwego organu stacyjnego, osoby te powinny opuścić peron, względnie poczekalnię.

Post. Wyk. IV. Osoba, posiadająca bilet peronowy ma prawo wziąć ze sobą bez biletu najwyżej dwoje dzieci w wieku do ukończonych lat 4.

Post. Wyk. V. Dla psa, wprowadzanego na peron, powinien być nabyty także bilet peronowy.

Do § 12 p. 6.

Post. Wyk. W wypadkach, zasługujących na wyjątkowe uwzględnienie, właściwy personel kolejowy ma prawo zezwolić na wejście do pociągu z biletem peronowym.

Do § 13 p. 5.

Post. Wyk. Za uszkodzenie lub zanieczyszczenie ustanawia się następujące wynagrodzenie szkody:

Nr. porz.	WYSZCZEGÓLNIENIE USZKODZEŃ	Cena w Polsce zł. gr.	Cena na obszarze W. M. Gdańska guldenów
1.	Za rozbicie lub porysowanie szyby wąskiej okiennej lub korytarzowej (około 325 x 775 mm)	6,—	3,50
2.	Za rozbicie lub porysowanie szyby okiennej normalnej lub korytarzowej w drzwiach (425 x 775 mm)	8,—	4,50
3.	Za rozbicie lub porysowanie szyby dużej okiennej (800 x 900 mm)	25,—	14,50
4.	Za rozbicie lub porysowanie szyby lustrzanej o wymiarach 1100 x 800 mm, w wagonach budowy firmy „Breda"	110,—	63,80
5.	Za rozbicie lub porysowanie szyby w górnem oknie	3,—	1,80
6.	Za rozbicie lub porysowanie dużego lustra (600 x 400 mm)	35,—	20,30
7.	Za rozbicie lub porysowanie małego lustra (350 x 350 mm)	20,—	11,60
8.	Za rozbicie dużego klosza od lampy	3,—	1,80
9.	Za rozbicie małego klosza od lampy	2,—	1,20
10.	Za rozbicie żarówki	3,—	1,80
11.	Za zniszczenie firanki okiennej	15,—	8,70
12.	Za zniszczenie firanki od lampy	8,—	4,70
13.	Za oberwanie lub zniszczenie pasa okiennego z taśmy konopnej	4,50	2,60
14.	Za oberwanie lub zniszczenie pasa okiennego z taśmy skórzanej	12,—	7,00
15.	Za złamanie pręta okiennego lub od firanki	4,50	2,60
16.	Za wypalenie, rozdarcie lub inne zniszczenie na siedzeniach lub oparciach pokrowca	15,—	8,70
17.	Za wypalenie, rozdarcie lub inne zniszczenie pokrycia brezentowego	20,—	11,60
18.	Za wypalenie, rozdarcie lub inne zniszczenie pokrycia pluszowego	60,—	34,80
19.	Za wypalenie, rozdarcie lub inne zniszczenie pokrycia welwetowego	22,—	12,80
20.	Za wypalenie, rozdarcie lub inne zniszczenie na poręczach lub poduszkach pokrowca	5,—	2,90
21.	Za wypalenie, rozdarcie lub inne zniszczenie na poręczach pokrycia brezentowego	7,—	4,10
22.	Za wypalenie, rozdarcie lub inne zniszczenie na poręczach pokrycia pluszowego	14,—	8,10
23.	Za wypalenie, rozdarcie lub inne zniszczenie na poręczach pokrycia welwetowego	6,—	3,50
24.	Za uszkodzenie siatki bagażowej dużej	7,—	4,10
25.	Za uszkodzenie siatki bagażowej małej	4,—	2,40
26.	Za pogięcie miednicy metalowej	8,—	4,70
27.	Za rozbicie miednicy fajansowej lub pisuaru	45,—	26,10
28.	Za rozbicie klozetu fajansowego	75,—	43,30
29.	Za uszkodzenie pokrywy klozetowej	8,—	4,70
30.	Za rozbicie termometru	4,—	2,40
31.	Za uszkodzenie lub zgubienie popielniczki	2,—	1,20
32.	Za uszkodzenie stolika	6,—	3,50
33.	Za całkowite zniszczenie stolika	20,—	11,60
34.	Za uszkodzenie lub oberwanie wieszadła do odzieży i kapeluszy	3,—	1,80
35.	Za uszkodzenie obicia na ścianie lub suficie	8,—	4,70
36.	Za zanieczyszczenie wagonu I lub II klasy	5,—	2,90
37.	Za zanieczyszczenie wagonu III lub IV klasy	3,—	1,80
38.	Za rozbicie szyby w latarce	1,50	0,90
39.	Za zniszczenie spluwaczki	7,—	4,10

Uwagi:

Pod słowami „zanieczyszczenie wagonu" (pozycja 36 i 37) należy rozumieć:

a) naplucie na podłogę, na ścianę i t. p.;

b) zaśmiecenie lub zanieczyszczenie podłogi, kanap, foteli, poręczy, ławek, umywalni, klozetów i t. d., obuwiem, resztkami jedzenia, papierami, niedopałkami, odpadkami, odchodami i t. p.

Splamienie kanap, foteli, ławek, pokrowców, firanek i t. d. należy traktować jako uszkodzenie.

Za powtórne rozmyślne zanieczyszczenie (naplucie, zaśmiecanie wagonu) należy pobierać opłatę, podaną w pozycjach 36 i 37 w wymiarze potrójnym.

Pobranie opłaty za zanieczyszczenie nie wyklucza równoczesnego pobrania opłaty za uszkodzenie (splamienie).

Powyższy cennik odszkodowań stosować należy również do uszkodzeń i zanieczyszczeń peronów, oraz pomieszczeń i urządzeń stacyjnych.

Do pobierania opłat według powyższego cennika upoważniony jest personel pociągowy, względnie stacyjny. Na każdą pobraną kwotę należy wydać pokwitowanie.

Za uszkodzenia, nieprzewidziane w cenniku powyższym, kolej żelazna pobiera wynagrodzenie w wysokości rzeczywiście poniesionej szkody.

Do § 15 p. 3.

Post. Wyk. I. Rowerów rozebranych i nierozebranych nie wolno zabierać do wagonów osobowych.

Post. Wyk. II. Narty i saneczki wolno zabierać jako bagaż ręczny, jeśli to nie przeszkadza współpodróżnym i nie powoduje zanieczyszczenia wagonu.

Post. Wyk. III. Za zezwoleniem kolei żelaznej wolno podróżnym zabierać do wagonów osobowych, oznaczonych w tym celu osobnym napisem produkty spożywcze, jako bagaż ręczny, w rozmiarach większych, niż według p. 2 § 15 regulaminu, nie więcej jednak, niż 50 kg na osobę.

Post. Wyk. IV. Do przedziału kl. IV mogą podróżni zabierać bezpłatnie ciężkie przedmioty (narzędzia rzemieślnicze, plecaki, ciężary w koszach, workach i t. p.), które są w stanie sami unieść. Bagaż ręczny tego rodzaju może się składać z kilku sztuk o wadze łącznej, nie przewyższającej 50 kg. Przedmiotów, których z powodu objętości lub ilości podróżny nie jest w stanie sam unieść, nie wolno zabierać do przedziału kl. IV nawet za okazaniem kilku biletów jazdy.

Do § 15 p. 5.

Post. Wyk. Opłaty za przechowanie psów określają taryfy, część II.

Do § 15 p. 6.

Post. Wyk. Należności za przewóz zwierząt określają taryfy, część II.

Do § 16 p. 4.

Post. Wyk. O przerwach w ruchu ponad 1 dobę ogłasza się w Polsce w Dzienniku Taryf i Zarządzeń Kolejowych, a na obszarze Wolnego Miasta Gdańska w Dzienniku Taryf i Zarządzeń Kolejowych Polskiego Zarządu Kolejowego w Gdańsku.

Do § 17 p. 4.

Post. Wyk.

Na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej:

Według ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 58, z dnia 9 lipca 1924 r., poz. 584) prawo wyłączności państwowej co do poczty obejmuje w szczególności, przyjmowanie, przesyłanie i doręczanie:

a) listów i kartek pocztowych;

b) czasopism i wydawnictw, wychodzących przynajmniej 12 razy do roku. Czasopisma i wydawnictwa po roku ich wydania wyłączności pocztowej nie podlegają.

Postanowienie to dotyczy także tego rodzaju przesyłek, pochodzących z zagranicy.

Na obszarze Wolnego M asta Gdańska:

Według ustaw z 28 października 1871 r. i 20 grudnia 1899 r. państwowe prawo wyłączności co do poczty na obszarze W. M. Gdańska obejmuje przewóz:

1) wszelkich zapieczętowanych, zaszytych lub w inny sposób zamkniętych listów, następnie wszelkich niezamkniętych listów, których przewóz następuje w zapieczętowanych, zaszytych lub w inny sposób zamkniętych paczkach;

2) wszelkich czasopism treści politycznej, które częściej wychodzą, niż raz tygodniowo, z wyjątkiem przewozów w dwumilowym obwodzie miejsca wydawania tych czasopism.

To samo stosuje się do listów i czasopism, które przychodzą z zagranicy do wewnętrznych miejscowości pocztowych, lub które przechodzą przez obszar W. M. Gdańska.

Do § 19 p. 2.

Post. Wyk. Opłaty za oznaczanie bagażu określają taryfy, część II.

Do § 20 p. 1.

Post. Wyk. I. Jeżeli do stacji przeznaczenia prowadzi kilka dróg lub jeżeli w miejscowości, do której bagaż jest przeznaczony, znajduje się kilka dworców kolejowych, podróżny musi dokładnie oznaczyć drogę lub dworzec. Kolej żelazna nie odpowiada za skutki, jeżeli podróżny nie zastosuje się do tego przepisu.

Post. Wyk. II. Odprawy bagażu do stacji pośredniej na szlaku oznaczonym na bilecie lub od takiej stacji można żądać, jeżeli do lub od tej stacji istnieje bezpośrednia taryfa bagażowa.

Post. Wyk. III. Kolej żelazna może przyjąć bagaż także do stacji, położonej poza stacją, wymienioną w okazanym bilecie jazdy, jeżeli kasa osobowa z braku biletu bezpośredniego do stacji przeznaczenia wydała bilet do stacji pośredniej.

Do § 20 p. 3.

Post. Wyk. Przy wysyłce rowerów nieopakowanych, nart oraz saneczek jako wagi ustalone do obrachowania należności za przewóz, stosuje się:

za rowery jednosiedzeniowe	20	kg.
„ „ dwusiedzeniowe	30	„
„ trycykle jednosiedzeniowe	40	„
„ „ dwusiedzeniowe	50	„
„ jedną parę nart	5	„
„ saneczki na 1 lub 2 osoby	10	„

Do § 20 p. 5.

Post. Wyk. Opłaty połączone z przewozem bagażu, tudzież należność na deklarację wartości dostawy określają taryfy, część II.

Do § 21 p. 5.

Post. Wyk. I. Jeżeli kolej żelazna przyjęła bagaż przeznaczony do stacji, nie posiadającej ekspedycji bagażu, podróżny powinien odebrać bagaż bezpośrednio po przybyciu pociągu, w przeciwnym bowiem razie bagaż przewieziony będzie do następnej stacji, posiadającej ekspedycję bagażu, i na tej stacji przygotowany do odbioru.

Należności za przewóz oblicza się aż do tej stacji.

Post. Wyk. II. O ile wydania bagażu nie zażądano w czasie oznaczonym w p. 2 § 21 regulaminu, kolej żelazna wydaje go tylko w ogłoszonych godzinach służbowych.

Do § 21 p. 6.

Post. Wyk. Opłatę za zważenie bagażu określają taryfy, część II.

Do § 21 p. 7.

Post. Wyk. Opłatę za przechowanie bagażu określają taryfy, część II.

Do § 21 p. 8.

Post. Wyk. I. Za uskutecznienie sprzedaży kolej żelazna pobiera opłatę określoną w taryfach, część II.

Post. Wyk. II. Jeżeli odbiór małych zwierząt i psów w klatkach, skrzyniach i t. p., nadanych jako bagaż nie nastąpił w ciągu 2 godzin po przybyciu ich na stację przeznaczenia, kolej żelazna może albo je przechować za opłatą, przewidzianą w taryfach, część II, albo też oddać je na przechowanie według swego uznania bez wszelkiej za to odpowiedzialności.

Do § 22 p. 1.

Post. Wyk. Warunki zamawiania pociągów nadzwyczajnych oraz opłaty za takie pociągi określają taryfy, część II.

Do § 22 p. 2.

Post. Wyk. I. Ograniczenia co do korzystania z pewnych pociągów lub klas winny być uwidocznione w rozkładach jazdy.

Post. Wyk. II. Podróżnym wolno używać wszystkich pociągów, w których znajduje się klasa, wskazana na bilecie, z zastrzeżeniem jednak stosowania się do przepisów ograniczających, podanych w rozkładach jazdy lub w taryfach.

Do § 22 p. 5.

Post. Wyk. Opłata za zatrzymanie pociągu bez uzasadnionych przyczyn wynosi 100 zł. w Polsce, a 60 guldenów na obszarze W. M. Gdańska.

Do § 23 p. 4.

Post. Wyk. Opłaty z powodu poczynionych wydatków w gotowiźnie określają taryfy, część II.

Do § 24 p. 3.

Post. Wyk. I. Koleje żelazne udzielają następujących ulg:

A. Ulgi taryfowe ze względów wychowawczych, społecznych i humanitarnych:

1) na przejazdy do szkół;
2) na wycieczki i przejazdy na kolonje letnie;
3) dla robotników;
4) dla straży ogniowych, udających się na miejsce wypadku;
5) dla osób niezamożnych, pokąsanych przez zwierzęta podejrzane o wściekliznę;
6) dla niezamożnych chorych umysłowo i ich dozorców;
7) dla inwalidów wojennych.

B. Ulgi przy przejazdach grupami do miejsc odpustowych, w celach kulturalno-oświatowych, krajoznawczych i sportowych.
C. Ulgi przy przejazdach powrotnych z uzdrowisk krajowych.
Post. Wyk. II. Wysokość i warunki stosowania tych ulg określają taryfy, część II.

Do § 25 p. 2.

Post. Wyk. Opłaty za te czynności określają taryfy, część II.

Do § 26 p. 5.

Post. Wyk. Powyższe żądanie podróżny powinien zgłosić zawiadowcy stacji bezzwłocznie po przybyciu pociągu na stację, na której przerywa podróż. Przy zgłoszeniu niezbędne jest dołączenie biletu i, w danym razie, kwitu bagażowego. Podróżnemu, zgłaszającemu takie żądanie, powinno być wydane odpowiednie poświadczenie.

Do § 35 p. 2.

Post. Wyk. Wysokość opłat i minimum należności za deklarację wartości dostawy określają taryfy, część II.

Do § 50 p. 2.

Post. Wyk. I. Na stacjach, na których bagaż przyjmuje się do czasowego przechowania pod odpowiedzialnością kolei żelaznej, powinno być to podane do publicznej wiadomości przez wywieszenie ogłoszenia.

Post. Wyk. II. Kolej żelazna bierze bagaż na przechowanie najdłużej na przeciąg 4-ch tygodni, na czas zaś dłuższy tylko na wyraźne życzenie podróżnego.

Post. Wyk. III. Na bagaż, złożony do przechowania, kolej wydaje kwit.

Post. Wyk. IV. Przedmiotów, zagrażających bezpieczeństwu, zwłaszcza nabitej broni palnej, materjałów wybuchowych, samozapalnych, łatwo zapalnych, trujących, żrących i cuchnących, nie wolno oddawać na przechowanie. Przedmioty o dużej pojemności kolej przyjmuje do przechowania, o ile warunki miejscowe na pomieszczenie ich pozwalają.

Post. Wyk. V. Kolej żelazna może odmówić przyjęcia na przechowanie bagażu uszkodzonego, albo wadliwie lub wcale nieopakowanego. Jeżeli jednak kolej żelazna przyjmie taki bagaż, ma prawo zaznaczyć to pisemnie w kwicie. Nadawca, przyjmując taki kwit, uznaje zaznaczony w nim stan bagażu. Za rzeczy, znajdujące się w przedmiotach niezamkniętych, zwłaszcza w ubraniach, płaszczach, pledach i t. p. kolej nie odpowiada.

Post. Wyk. VI. Okaziciel kwitu może w godzinach przyjmowania i wydawania bagażu żądać wydania przedmiotów oddanych do przechowania. Wydawanie następuje za zwrotem kwitu i uiszczeniem opłaty za przechowanie. Jeżeli podróżny nie może okazać kwitu, stosuje się postanowienie p. 3 § 21 regulaminu.

Post. Wyk. VII. Bagaż, nieodebrany po upływie czasu, oznaczonego w post. wyk. II, uważa się jako przedmiot znaleziony i postępuje się z nim według odnośnych przepisów.

Do § 51 p. 1.

Post. Wyk. Stacje otwarte dla przesyłek ekspresowych są w taryfach towarowych część II (spis stacyj) odpowiednio oznaczone.

Do § 51 p. 2.

Post. Wyk.

Na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej według ustawy z dn. 3 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 58 z dnia 9 lipca 1924 r., poz. 584) prawo wyłączności państwowej co do poczty obejmuje w szczególności przyjmowanie, przesyłanie i doręczanie:

a) listów i kartek pocztowych,
b) czasopism i wydawnictw, wychodzących przynajmniej 12 razy do roku. Czasopisma i wydawnictwa po roku ich wydania nie podlegają wyłączności pocztowej. Postanowienie to dotyczy także tego rodzaju przesyłek, pochodzących z zagranicy.

Na obszarze Wolnego Miasta Gdańska według ustaw z 28 października 1871 r. i 20 grudnia 1899 r. państwowe prawo wyłączności co do poczty na obszarze W. M. Gdańska obejmuje przewóz:

1) wszelkich zapieczętowanych, zaszytych lub w inny sposób zamkniętych listów; następnie wszelkich niezamkniętych listów, których przewóz następuje w zapieczętowanych, zaszytych lub w inny sposób zamkniętych paczkach;

2) wszelkich czasopism treści politycznej, które częściej wychodzą, niż raz tygodniowo, z wyjątkiem przewozów w dwumilowym obwodzie miejsca wydawania tych czasopism.

To samo stosuje się do listów i czasopism, które przychodzą z zagranicy do wewnętrznych miejscowości pocztowych, lub które przechodzą przez obszar W. M. Gdańska.

Do § 52 p. 2.

Post. Wyk Cenę listu ekspresowego określają taryfy, część II.

Do § 52 p. 8.

Post. Wyk. Opłaty za wykonanie tych czynności określają taryfy, część II.

Do § 54 p. 2.

Post. Wyk. Opłatę za sprawdzenie ilości sztuk określają taryfy, część II.

Do § 55 p. 2.

Post. Wyk. Opłaty za dokonanie formalności celnych, podatkowych, policyjnych i wymaganych przez inne władze administracyjne określają taryfy, Część II.

Do § 56 p. 1.

Post. Wyk. Opłaty za przewóz przesyłek ekspresowych oraz opłaty dodatkowe określają taryfy, część II.

Do § 59 p. 5.

Post. Wyk. Opłaty za przechowanie przesyłek ekspresowych określają taryfy, część II.

:o:

Jednocześnie tracą moc obowiązującą „Postanowienia Wykonawcze" do „Przepisów Przewozowych polskich kolei żelaznych", ogłoszone w rozporządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 28 stycznia 1928 r. (Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej z r. 1928 Nr. 14, poz. 103), wraz z odnoszącemi się do tychże Postanowień Wykonawczych zmianami i uzupełnieniami, ogłoszonemi w rozporządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 4 czerwca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 61 poz. 573).

Egzemplarze powyższej taryfy, która zostaje wydana jako załącznik do niniejszego numeru Dziennika Taryf i Zarządzeń Kolejowych, są do nabycia w Dyrekcjach Kolei Państwowych oraz w Administracji Dziennika Taryf i Zarządzeń Kolejowych po cenie na nich oznaczonej.

Nr. III/Pa 13368/28.

Poz. 94. Taryfa towarowa kolei żelaznych na obszarach Rzeczypospolitej Polskiej i Wolnego Miasta Gdańska, część I.

Z dniem 1 listopada 1928 r. wprowadza się w życie Taryfę towarową kolei żelaznych na obszarach Rzeczypospolitej Polskiej i Wolnego Miasta Gdańska, część I, zawierającą Regulamin przewozu przesyłek towarowych, ogłoszony w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej z r. 1928 Nr. 89, poz. 783, oraz następujące postanowienia wykonawcze.

POSTANOWIENIA WYKONAWCZE.

Do § 3 p. 1.

Na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej według ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 58, z dnia 9 lipca 1924 r., poz. 584) prawo wyłączności państwowej co do poczty obejmuje w szczególności przyjmowanie, przesyłanie i doręczanie:

a) listów i kartek pocztowych;

b) czasopism i wydawnictw, wychodzących przynajmniej 12 razy do roku. Czasopisma i wydawnictwa po roku ich wydania wyłączności pocztowej nie podlegają. Postanowienie to dotyczy także tego rodzaju przesyłek, pochodzących z zagranicy.

Na obszarze Wolnego Miasta Gdańska według ustaw z 28 października 1871 r. i 20 grudnia 1899 r. państwowe prawo wyłączności co do poczty na obszarze W. M. Gdańska obejmuje przewóz:

1) wszelkich zapieczętowanych, zaszytych lub w inny sposób zamkniętych listów, następnie wszelkich niezamkniętych listów, których przewóz następuje w zapieczętowanych, zaszytych lub w inny sposób zamkniętych paczkach;

2) wszelkich czasopism treści politycznej, które częściej wychodzą, niż raz tygodniowo, z wyjątkiem przewozów w dwumilowym obwodzie miejsca wydawania tych czasopism.

To samo stosuje się do listów i czasopism, które przychodzą z zagranicy do wewnętrznych miejscowości pocztowych, lub które przechodzą przez obszar Wolnego Miasta Gdańska.

Do § 4 p. 1.

Post. Wyk. I. Do innego rodzaju pojazdów, toczących się na własnych kołach, wolno dodać dozorcę obowiązanego smarować je. W razie nadania takich przesyłek bez dozorcy, smarowania dokonywa kolej żelazna na rachunek nadawcy.

Post. Wyk. II. Opłaty za przejazd dozorców i inne warunki ich przejazdu określają taryfy towarowe, część II.

Post. Wyk. III. Załadowanie taboru kolejowego innemi przedmiotami wymaga zezwolenia kolei żelaznej. Za przewóz takich przedmiotów pobiera się przewoźne według taryf towarowych, część II, odnośnej kolei żelaznej.

Do § 5 p. 1.

Post. Wyk. Zakres czynności ekspedycyjnych stacyj kolejowych określają taryfy towarowe, część II (spis stacyj).

Do § 5 p. 3.

Post. Wyk. I. Towarów łatwo ulegających zepsuciu tudzież przedmiotów wymienionych w § 4 kolej żelazna nie przyjmuje do czasowego przechowywania.

Post. Wyk. II. Składowe za tymczasowe przechowywanie przesyłek określają taryfy, część II.

Do § 5 p. 6.

Post. Wyk. Zarządzenia wydane w myśl p. 6 § 5 muszą być ogłoszone w Polsce w Dzienniku Taryf i Zarządzeń Kolejowych, a na obszarze Wolnego Miasta Gdańska w Dzienniku Taryf i Zarządzeń Kolejowych Polskiego Zarządu Kolejowego w Gdańsku.

Do § 6 p. 3.

Post. Wyk. Cenę formularzy listów przewozowych określają taryfy towarowe, część II.

Do § 6 p. 4.

Post. Wyk. Opłatę za opatrzenie stemplem kolejowym listów przewozowych, drukowanych nie przez kolej żelazną, określają taryfy towarowe, część II.

Do § 6 p. 6.

Post. Wyk. Szczegółowe postanowienia o przewozie przesyłek pośpiesznych pociągiem osobowym lub pośpiesznym zawierają taryfy towarowe, część II.

Do § 6 p. 9. b).

Post. Wyk. I. Nazwy stacyj kolejowych są podane w spisach stacyj, zamieszczonych w taryfach towarowych, część II.

Post. Wyk. II. Jeżeli przy przesyłkach, przeznaczonych do miejscowości, gdzie znajduje się kilka dworców, nie wskazano stacji przeznaczenia tak, aby co do niej nie było żadnej wątpliwości, wówczas kolej żelazna kieruje przesyłkę do jednego z dworców według swego uznania.

Do § 6 p. 9. d).

Post. Wyk. III. W razie dołączenia dodatkowych arkuszy ogólną wagę przesyłki należy podać w samym liście przewozowym.

Do § 6 p. 9. l).

Post. Wyk. IV. Taryfy, których stosowania żąda nadawca, powinny być ściśle wskazane zgodnie z ich nazwą taryfową. Ogólnikowych wskazań np. „stosować taryfy wyjątkowe, ulgowe", „stosować pewną klasę klasyfikacji towarowej" lub tem podobne, kolej żelazna nie jest obowiązana brać pod uwagę.

Do § 6 p. 9. p).

Post. Wyk. V. Oznaczenie miejsca odprawy celnej tylko w dokumentach celnych lub w nieodpowiedniej rubryce listu przewozowego nie obowiązuje kolei żelaznej.

Do § 6 p. 13.

Post. Wyk. Czy nadanie kilku wagonów za jednym listem przewozowym jest dopuszczalne — stanowią taryfy towarowe, część II.

Do § 7 p. 3.

Post. Wyk. Opłaty za ważenie i liczenie sztuk określają taryfy towarowe, część II.

Do § 7 p. 6.

Post. Wyk. Za ważenie przesyłek drobnych kolej żelazna pobiera opłaty, określone w taryfach towarowych, część II.

Do § 7 p. 7.

Post. Wyk. Opłaty za zważenie i przeliczenie ilości sztuk określają taryfy towarowe, część II.

Do § 7 p. 8.

Post. Wyk. Opłaty za takie ważenie określają taryfy towarowe, część II.

Do § 7 p. 11.

Post. Wyk. Opłaty za sprawdzenie wagi własnej wagonu określają taryfy towarowe, część II.

Do § 7 p. 19.

Post. Wyk. Opłaty za odładowanie określają taryfy towarowe, część II.

Do § 7 p. 20.

Post. Wyk. Opłaty składowe i postojowe określają taryfy towarowe, część II.

Do § 7 p. 21.

Post. Wyk. Nadawcy służy prawo doładować nadwyżkę wagi z jednej przesyłki do innej przesyłki, idącej z tej samej stacji nadania i przechodzącej przez stację, gdzie nadwyżkę odładowano. Żądanie takie powinno być umieszczone w liście przewozowym. Przewoźne oblicza się wtedy za całkowitą wagę przesyłki, licząc w to nadwyżkę doładowaną na stacji pośredniej, za odległość od stacji nadania do stacji przeznaczenia.

Do § 8 p. 8.

Post. Wyk. Opłatę za stwierdzenie przyjęcia przesyłki do przewozu w inny sposób określają taryfy towarowe, część II.

Do § 9 p. 3.

Post. Wyk. Taryfy ogłasza się na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej w Dzienniku Taryf i Zarządzeń Kolejowych, a na obszarze Wolnego Miasta Gdańska w Dzienniku Taryf i Zarządzeń Kolejowych Polskiego Zarządu Kolejowego w Gdańsku.

Do § 9 p. 8.

Post. Wyk. Sposób obliczania przewoźnego i opłat dodatkowych określają taryfy towarowe, część II.

Do § 9 p. 9.

Post. Wyk. Oświadczenia w liście przewozowym charakteru ogólnego, jak np. „droga najkrótsza" nie obowiązują kolei żelaznej.

Do § 9 p. 12.

Post. Wyk. Opłaty komisowe (prowizję) od wydatków w gotowiźnie, kolej żelazna pobiera w wysokości przewidzianej w taryfach towarowych, część II.

Do § 11 p. 1.

Post. Wyk. Dla przesyłek pośpiesznych, przyjmowanych do przewozu pociągami ruchu osobowego, termin dostawy wynosi:

1) na przyjęcie przesyłki do przewozu . . . . $\frac{1}{2}$ doby;
2) na przewóz za każde rozpoczęte 250 km. . . . . $\frac{1}{2}$ doby.

Do § 11 p. 5.

Post. Wyk. Ustala się następujące dodatkowe terminy dostawy:
w myśl p. 2 — przy przejściu przez węzły kolejowe w Warszawie i Łodzi:
dla przesyłek pośpiesznych — 1 dobę,
dla przesyłek zwyczajnych — 2 doby,
w myśl p. 3 — przy przewozie następującemi linjami kolejowemi:
1) Łuniniec — Mikaszewicze,
2) Łuniniec — Baranowicze,
3) Brześć — Chełm,
4) Grodno — Suwałki,
5) Mosty — Grodno,

6) Mołodeczno — Olechnowicze,
7) Królewszczyzna — Łyntupy,
1 dobę,
w myśl p. 5 — na przewóz od i do stacyj miejskich dla przesyłek tak pośpiesznych jak i zwyczajnych — 1 dobę.

Do § 11 p. 6.

Post. Wyk. Dodatkowe terminy dostawy z mocy p. 4b) § 11 oraz zatwierdzenie tychże przez władzę zwierzchnią ogłasza się w Polsce w Dzienniku Taryf i Zarządzeń Kolejowych, a na obszarze Wolnego Miasta Gdańska w Dzienniku Taryf i Zarządzeń Kolejowych Polskiego Zarządu Kolejowego w Gdańsku.

Do § 11 p. 9.

Post. Wyk. Ruch towarowy nie odbywa się w pierwszy dzień Wielkiej Nocy i w pierwszy dzień Bożego Narodzenia.

Do § 11 p. 10.

Post. Wyk.

Na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej jako święta uważa się w myśl rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 15 listopada 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 101, poz. 928) oraz ustawy z dnia 18 marca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 234) następujące dni:

Nowy Rok, 1 stycznia,
Trzech Króli, 6 stycznia,
Oczyszczenie Najśw. Marji Panny, 2 lutego,
Drugi dzień Wielkiej Nocy,
Trzeciego Maja,
Wniebowstąpienie Pańskie,
Drugi Dzień Zesłania Ducha Świętego,
Boże Ciało,
Świętych Apostołów Piotra i Pawła (29 czerwca),
Wniebowzięcie Najśw. Marji Panny (15 sierpnia),
Wszystkich Świętych (1 listopada),
Niepokalane Poczęcie Najśw. Marji Panny (8 grudnia),
Obydwa dni Bożego Narodzenia (25 i 26 grudnia).

Na obszarze Wolnego Miasta Gdańska w myśl ustawy z 2.IX. 1899 r. Zbiór Ustaw, str. 161:

Nowy Rok,
Wielki Piątek,
Drugi dzień Wielkiej Nocy,
Wniebowstąpienie Pańskie,
Drugi Dzień Zesłania Ducha Świętego,
Święto modlitwy i pokuty,
Obydwa dni Bożego Narodzenia.

Do § 11 p. 12.

Post. Wyk. Wprowadzone taryfy specjalne lub wyjątkowe zamieszczone są w taryfach towarowych, część II.

Do § 12 p. 6.

Post. Wyk. Opłaty za wykonanie tych czynności określają taryfy towarowe, część II.

Do § 12 p. 7.

Post. Wyk. Dopuszczone wyjątki przewidziane w p. 6 i 7 § 12 określają taryfy towarowe, część II.

Do § 12 p. 8.

Post. Wyk. Nadawca powinien przedmioty wymienione w p. 8 § 12 regulaminu łączyć w większe wiązki lub temu podobne jednostki.

Do § 13 p. 3.

Post. Wyk. Składowe i postojowe określają taryfy towarowe, część II.

Do § 13 p. 7.

Post. Wyk. Ceny kart rejestracyjnych i opłaty za ich wypełnienie określają taryfy towarowe, część II.

Do § 14 p. 4.

Post. Wyk. I. Dni świąteczne wymienione są w Postanowieniu Wykonawczem do p. 10 § 11 regulaminu.

Post. Wyk. II. Stacje otwarte w niedziele i święta dla przyjmowania przesyłek pośpiesznych są odpowiednio oznaczone w taryfach towarowych, część II (spis stacyj).

Do § 14 p. 5.

Post. Wyk. Składowe określają taryfy towarowe, część II.

Do § 14 p. 8.

Post. Wyk. Wagony należy zamawiać pisemnie na stacji nadawczej nie później, niż na 24 godziny przed dostarczeniem przesyłki do przewozu. Żądanie podstawienia wagonu w inny sposób (ustnie, telefonicznie, telegraficznie i t. p.), należy uzupełnić zamówieniem pisemnem, opatrzonem w datę i podpis zamawiającego.

W zamówieniu należy wskazać ilość i rodzaj zamawianych wagonów (kryte, niekryte, węglarki, platformy, wagony piętrowe i t. p.). Jeżeli nadawca żąda wagonu o ładowności powyżej 15.000 kg lub wagonu do wyłącznego użytku, powinien żądanie to zamieścić w zamówieniu i powtórzyć je w liście przewozowym. Jeżeli nadawca nie powtórzy tego żądania w liście przewozowym, kolej żelazna ma prawo do zamieszczenia w liście przewozowym odpowiedniej adnotacji z powołaniem się na zamówienie pisemne. Od każdego zamówionego wagonu pobiera się kaucję w wysokości postojowego za jedną dobę.

Do § 14 p. 9.

Post. Wyk. I. Jeżeli odwołanie zamówienia nastąpi przed podstawieniem wagonu, kolej żelazna pobiera 1/4 postojowego za jedną dobę. Jeżeli cofnięcie zamówienia nastąpiło po podstawieniu wagonu, ale przed upływem terminu, ustanowionego dla załadowania, kolej żelazna pobiera opłatę za przetrzymanie wagonu w wysokości połowy postojowego za jedną dobę. Jeżeli cofnięcie to nastąpiło już po upływie terminu dla załadowania, pobiera się opłatę za przetrzymanie wagonu, nie mniej jednak niż za jedną dobę.

Post. Wyk. II. Opłaty za przetrzymanie wagonu podane są w taryfach towarowych, część II.

Do § 14 p. 10.

Post. Wyk. Jakie przesyłki powinna ładować kolej żelazna a jakie nadawca, podają taryfy towarowe, część II.

Do § 14 p. 11.

Post. Wyk. Wysokość opłat za ładowanie określają taryfy towarowe, część II.

Do § 14 p. 12.

Post. Wyk. Przepisy o ładowaniu wagonów towarowych są zamieszczone w załączniku G do niniejszej taryfy.

Do § 14 p. 16.

Post. Wyk. I. Dni świąteczne wymienione są w Post. Wyk. do p. 10 § 11.

Post. Wyk. II. Opłaty za przetrzymanie wagonu określają taryfy towarowe, część II.

Do § 14 p. 17.

Post. Wyk. Dni świąteczne wymienione są w Post. Wyk. do p. 10 § 11.

Do § 14 p. 18.

Post. Wyk. Wszelkie zarządzenia wydane z mocy postanowień p. 18 § 14, jak i zatwierdzenie tychże przez władzę zwierzchnią, powinny być ogłoszone w Polsce w Dzienniku Taryf i Zarządzeń Kolejowych, a na obszarze Wolnego Miasta Gdańska w Dzienniku Taryf i Zarządzeń Kolejowych Polskiego Zarządu Kolejowego w Gdańsku.

Do § 14 p. 19.

Post. Wyk. Przepisy o przewozie przesyłek w wagonach niekrytych, o dostarczaniu opon oraz o sposobie obliczania przewoźnego w wyższym stosunku, zawarte są w taryfach towarowych, część II.

Do § 14 p. 24.

Post. Wyk. Opłaty za przetrzymanie wagonów określają taryfy towarowe, część II.

Do § 15 p. 5.

Post. Wyk. I. Jeżeli nadawca lub jego pełnomocnik jest obecny przy dokonywaniu formalności celnych lub podatkowych, może on opłacić należność celną lub podatkową oraz otrzymać odpowiednie pokwitowanie. Odbiór kwitu nadawca lub jego pełnomocnik obowiązany jest zaznaczyć w liście przewozowym.

Post. Wyk. II. Składowe i postojowe określają taryfy towarowe, część II.

Do § 15 p. 6.

Post. Wyk. Ceny kart rejestracyjnych i opłatę za ich wypełnienie określają taryfy towarowe, część II.

Do § 15 p. 8.

Post. Wyk. Opłaty za czynności te określają taryfy towarowe, część II.

Do § 16 p. 10.

Post. Wyk. I. Jeżeli odbiorca chce upoważnić osobę trzecią do odbioru zawiadomień o przesyłkach dla niego nadchodzących, lub do odbioru tych przesyłek oraz kwitowania z ich odbioru, powinien złożyć na stacji przeznaczenia odpowiednie oświadczenie i zaopatrzyć tę osobę w pełnomocnictwo. Odnośne druki wydają stacje za opłatą, ustaloną w taryfach towarowych, część II.

Post. Wyk. II. Na wyrażone w liście przewozowym żądanie nadawcy, aby go zawiadomić, czy odbiorca odebrał przesyłkę, kolej żelazna obowiązana jest nadawcę o tem zawiadomić za pobraniem opłat, przewidzianych w taryfach towarowych, część II.

Do § 16 p. 15.

Post. Wyk. Jakie przesyłki obowiązany jest wyładowywać odbiorca, a jakie kolej żelazna, podają taryfy towarowe, część II.

Do § 16 p. 17.

Post. Wyk. Wysokość opłat za wyładowanie określają taryfy towarowe, część II.

Do § 16 p. 20.

Post. Wyk. Czy i na których stacjach wolno pobierać próbki, określają taryfy towarowe, część II.

Do § 16 p. 22.

Post. Wyk. Opłaty za ważenie i przeliczenie sztuk określają taryfy towarowe, część II.

Do § 16 p. 23.

Post. Wyk. Opłaty za ważenie poszczególnych sztuk lub części przesyłki określają taryfy towarowe, część II.

Do § 16 p. 35.

Post. Wyk. I. Termin odbioru przesyłek wyładowywanych przez kolej żelazną wynosi 24 godzin.

Post. Wyk. II. Termin odbioru i wyładowania przesyłek, których wyładowanie należy do odbiorcy, określają taryfy towarowe, część II.

Do § 16 p. 37.

Post. Wyk. Dni świąteczne wymienione są w Post. Wyk. do p. 10 § 11.

Do § 16 p. 38.

Post. Wyk. Dni świąteczne wymienione są w Post. Wyk. do p. 10 § 11.

Do § 16 p. 39.

Post. Wyk. I. Dni świąteczne wymienione są w Post. Wyk. do p. 10 § 11.

Post. Wyk. II. Opłaty za składowe i postojowe określają taryfy towarowe, część II.

Do § 16 p. 40.

Post. Wyk. Taryfy towarowe, część II, określają, czy i pod jakiemi warunkami dalsze nadawanie przesyłek wagonowych bez przeładowania jest dozwolone i jakie opłaty dodatkowe kolej żelazna w takim razie pobiera.

Do § 16 p. 42.

Post. Wyk. Opłaty za oczyszczenie i uporządkowanie wagonu określają taryfy towarowe, część II.

Do § 16 p. 43.

Post. Wyk. Wszelkie zarządzenia wydane z mocy § 16 p. 43 regulaminu, jak i zatwierdzenie tychże przez władzę zwierzchnią, powinny być ogłoszone na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej w Dzienniku Taryf i Zarządzeń Kolejowych, a na obszarze Wolnego Miasta Gdańska w Dzienniku Taryf i Zarządzeń Kolejowych Polskiego Zarządu Kolejowego w Gdańsku.

Do § 17 p. 4.

Post. Wyk. Kolej żelazna żąda zabezpieczenia należności, które przy nadaniu przesyłki nie mogą być ściśle określone, jak również należności celnych i innych kosztów, które nadawca bierze na swój rachunek.

Do § 19 p. 1.

Post. Wyk. I. W komunikacji między Polską a Wolnem Miastem Gdańskiem zaliczenia mogą być wyrażone w walucie polskiej lub gdańskiej.

Post. Wyk. II. Najniższą kwotę zaliczenia określają taryfy towarowe, część II.

Do § 19 p. 2.

Post. Wyk. Na dowód obciążenia przesyłki zaliczeniem kolej żelazna wydaje specjalne zaświadczenia o zaliczeniu.

Do § 19 p. 4.

Post. Wyk. I. Stacja nadawcza, po otrzymaniu od stacji odbiorczej zawiadomienia o wpłaceniu zaliczenia, zawiadamia o tem nadawcę i wzywa go do podjęcia kwoty zaliczenia, o ile nadawca nie zrzekł się pisemnie takiego zawiadomienia. Koszty zawiadomienia kolej żelazna pobiera od nadawcy przy wypłacie zaliczenia.

Post. Wyk. II. Zaliczenie wypłaca kolej żelazna za zwrotem zaświadczenia o zaliczeniu, na którem nadawca kwituje z odbioru. Kolej żelazna nie jest obowiązana sprawdzać własnoręczności podpisu lub prawa do podjęcia kwoty zaliczeniowej.

Do § 19 p. 6.

Post. Wyk. I. Kolej żelazna udziela zaliczek w gotowiźnie w Polsce do wysokości 10 zł, a na obszarze Wolnego Miasta Gdańska 6 guldenów na jedną przesyłkę.

Post. Wyk. II. Na przesyłki, za których przewóz kolej żelazna w myśl p. 3 § 17 regulaminu ma prawo żądać uiszczenia zgóry opłaty przewozowej, oraz na przesyłki nadane z żądaniem „zostawić na stacji" (§ 6 p. 9 k), zaliczek w gotowiźnie nie udziela się.

Post. Wyk. III. Na udzielone zaliczki w gotowiźnie nie wydaje się zaświadczeń.

Do § 19 p. 8.

Post. Wyk. Opłatę za obciążenie przesyłki zaliczeniem lub zaliczką w gotowiźnie określają taryfy towarowe, część II.

Do § 21 p. 2.

Post. Wyk. Dodatkowe zlecenia innej treści są niedopuszczalne.

Do § 22 p. 5.

Post. Wyk. Opłatę za wykonanie zleceń nadawcy określają taryfy towarowe, część II.

Do § 23 p. 3.

Post. Wyk. I. Jeżeli odpowiedź od nadawcy nie nadejdzie w ciągu 4 dni od chwili wysłania przez kolej żelazną pisma z żądaniem wskazówek, jak należy postąpić z przesyłką, kolej żelazna pobiera składowe według taryf towarowych. W wypadkach, kiedy kolej żelazna nie ma prawa wyładowania (ze względów celnych, akcyzowych lub innych), kolej żelazna pobiera po upływie tegoż 4-dniowego terminu opłatę za przetrzymanie wagonu.

Post. Wyk. II. Wysokość należności składowych i postojowych w tych wypadkach określają taryfy towarowe, część II.

Do § 23 p. 9.

Post. Wyk. O przeszkodach w przewozie, trwających ponad 48 godzin, ogłasza się na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej w Dzienniku Taryf i Zarządzeń Kolejowych, a na obszarze W. M. Gdańska w Dzienniku Taryf i Zarządzeń Kolejowych Polskiego Zarządu Kolejowego w Gdańsku.

Do § 24 p. 4.

Post. Wyk. I. List przewozowy powinien być wykupiony w godzinach służbowych, przepisanych dla kas towarowych, najpóźniej:

a) przy przesyłkach zwierząt żywych, przy przesyłkach łatwo ulegających zepsuciu lub przyjmowanych warunkowo do przewozu,
w terminie określonym dla odbioru takich przesyłek;

b) przy innych przesyłkach, do których wyładowania obowiązany jest odbiorca,
w ciągu 48 godzin po upływie terminu odbioru;

c) przy wszystkich innych przesyłkach,
w ciągu 8 dni po upływie terminu odbioru.

Post. Wyk. II. Jeżeli nadawca, zawiadomiony o przeszkodzie w wydaniu bezpośrednio przez stację przeznaczenia, udziela jej bezpośrednio rozporządzenia co do przesyłki, to musi rozporządzenie swe sporządzić pisemnie na zawiadomieniu samem. Jeżeli zawiadomienie to nastąpiło telegraficznie, rozporządzenie ma być sporządzone pisemnie z powołaniem się na telegram i z dołączeniem tegoż.

Do § 24 p. 7.

Post. Wyk. Opłaty za wykonanie sprzedaży przesyłek określają taryfy towarowe, część II.

Do § 24 p. 12.

Post. Wyk. Opłaty za zawiadomienie oraz za wykonanie zleceń określają taryfy towarowe, część II.

Do § 27 p. 4.

Post. Wyk. Czy i w jakich wypadkach kolej żelazna rozszerza zakres swej odpowiedzialności, oraz za jaką opłatą, określają taryfy towarowe, część II.

Do § 28 p. 3.

Post. Wyk. Czy i na jakie wypadki kolej żelazna rozszerza zakres swej odpowiedzialności oraz za jaką opłatą, określają taryfy towarowe, część II.

Do § 29 p. 3.

Post. Wyk. Czy i do jakiej kwoty kolej żelazna podwyższa maksymalną normę odszkodowania oraz za jaką opłatą, określają taryfy towarowe, część II.

Do § 31 p. 6.

Post. Wyk. Czy i jakich uprawnień kolej żelazna się zrzeka i jakie opłaty za to pobiera, określają taryfy towarowe, część II.

Do § 34 p. 2.

Post. Wyk. Wprowadzone taryfy specjalne lub wyjątkowe zamieszczone są w taryfach towarowych, część II.

Do § 35 p. 2.

Post. Wyk. Wysokość opłat i minimum należności za deklarację wartości dostawy określają taryfy towarowe, część II.

Do § 40 p. 4.

Post. Wyk. Jako uzasadnienie podanej wartości przyjmowane będą przedewszystkiem faktury, rachunki kupieckie, poświadczenia władz i urzędów państwowych oraz instytucyj społeczno-gospodarczych, jak np. izb handlowo-przemysłowych, rękodzielniczych, towarzystw rolniczych i t. p.

Do Załącznika B § 3 p. 1.

Post. Wyk. Wianki, kwiaty, rośliny żywe, całuny i inne akcesorja pogrzebowe, nadawane do przewozu wraz ze zwłokami, przewozi się w jednym z niemi wagonie bezpłatnie w ilości do 500 kg wagi. Za przedmioty te kolej żelazna nie odpowiada.

Do Załącznika B § 3 p. 2.

Post. Wyk. Bliższe warunki przewozu dozorcy określają taryfy towarowe, część II.

Do załącznika B § 4 p. 2.

Post. Wyk. Opłaty za przetrzymanie wagonu określają taryfy towarowe, część II.

Do załącznika C § 1 p. 2.

Post. Wyk. Stacje, posiadające urządzenia do ładowania i wyładowania zwierząt żywych tudzież ich pojenia, są odpowiednio oznaczone w taryfach towarowych, część II (spis stacyj).

Do załącznika C § 2 p. 9.

Post. Wyk. Opłaty za dostarczenie przyborów do umocowania i za dostarczenie podściółki określają taryfy towarowe, część II.

Do załącznika C § 2 p. 11.

Post. Wyk. Za przewóz dzikich zwierząt, koni, mułów, osłów i psów kolej żelazna pobiera opłatę za przewóz zgóry.

Do załącznika C § 3 p. 5.

Post. Wyk. Warunki przewozu dozorcy i opłaty za przejazd określają taryfy towarowe, część II.

Do załącznika C § 3 p. 7.

Post. Wyk. Opłaty za pojenie i karmienie określają taryfy towarowe, część II.

Do załącznika C § 3 p. 8.

Post. Wyk. Ilość paszy i karmu, przewożonego bezpłatnie, określają taryfy towarowe, część II.

Do załącznika C § 4 p. 4.

Post. Wyk. Opłaty za pozostawienie zwierząt w wagonach lub na stacji określają taryfy towarowe, część II.

Do załącznika C § 4 p. 5.

Post. Wyk. Opłaty za dezynfekcję i oczyszczenie wagonów określają taryfy towarowe, część II.

———:o:———

Jednocześnie tracą moc obowiązującą „Postanowienia wykonawcze" do „Przepisów Przewozowych" polskich kolei żelaznych", ogłoszone w rozporządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 28 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 14, poz. 103) wraz z odnoszącemi się do tychże Postanowień wykonawczych zmianami i uzupełnieniami, ogłoszonemi w rozporządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 4 czerwca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 61, poz. 573).

Załącznik F. „Przepisy o ładowaniu wagonów towarowych", ogłoszony w rozporządzeniu Ministra Kolei z dnia 8 kwietnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 293), pozostaje nadal w mocy z tą zmianą, że oznaczenie tego załącznika literą **F** zastępuje się literą **G**.

Egzemplarze powyższej taryfy, która zostaje wydana jako załącznik do niniejszego numeru Dziennika Taryf i Zarządzeń Kolejowych, są do nabycia w Dyrekcjach Kolei Państwowych oraz w Administracji Dziennika Taryf i Zarządzeń Kolejowych po cenie na nich oznaczonej.

Nr. III/Pa 13368/28.

Poz. 95. Taryfa na przewóz towarów i zwierząt w komunikacji pomiędzy stacjami kolei niemieckich, a stacjami kolei Związku Socjalistycznych Republik Rad przez Polskę i obszar Wolnego Miasta Gdańska (Monitor Polski Nr. 18 z dnia 23 stycznia 1928 r.).

Z dniem 1 listopada 1928 r., podany w załączniku I pod literą b) spis stacyj kolei Z. S. R. R., włączonych do taryfy (str. 12 — 20), uzupełnia się nazwą stacji Wiatskije Polany — kolei Moskiewsko-Kazańskiej.

Nr. III/Ws. 13360/28.

Minister Komunikacji: *Kühn*

S p r o s t o w a n i e :

W rozporządzeniu Ministra Komunikacji, ogłoszonem w Nr. 11 Dziennika Taryf i Zarządzeń Kolejowych z dnia 16 października 1928 r. pod poz. 78, na str. 71, w wierszu drugim od góry, słowa: „i oddzielnie na odległość innych kolei", winny brzmieć: „i oddzielnie za odległość innych kolei".

Nr. III/Tk. 11884/28.

B. OBWIESZCZENIA.

Polskie Koleje Państwowe.

1) W sprawie podwyższenia opłat postojowego na stacji Bydgoszcz.

Wobec nadmiernego nagromadzenia się na stacji Bydgoszcz wagonów z przesyłkami zboża z powodu opieszałego ich odbioru przez adresatów, Dyrekcja Kolei Państwowych w Gdańsku zarządziła na mocy art. 80 p. 8 Cz. I Taryfy towarowej polskich kolei żelaznych na czas od 4 do 13 października 1928 r. włącznie podwyższenie postojowego do pięciokrotnej wysokości dla przesyłek zbożowych, przeznaczonych do stacji Bydgoszcz.

Powyższe zarządzenie Minister Komunikacji zatwierdził w dniu 11 października 1928 r.

Nr. IV/14071/13.

2) W sprawie podwyższenia opłat postojowego na stacji Przechowo.

Wobec nadmiernego nagromadzenia się na stacji Przechowo wagonowych przesyłek zboża z powodu opieszałego ich odbioru przez adresatów, Dyrekcja Kolei Państwowych w Gdańsku na mocy art. 80 p. 8 Cz. I Taryfy towarowej polskich kolei żelaznych zarządziła na dzień 7 października 1928 r. pięciokrotne podwyższenie postojowego dla przesyłek zbożowych, przeznaczonych do stacji Przechowo i na przylegające do niej bocznice.

Powyższe zarządzenie Minister Komunikacji zatwierdził w dniu 11 października 1928 r.

Nr. IV/14193/13.

3) W sprawie przywrócenia normalnych opłat postojowego na stacji Warszawa Główna Towarowa.

Wobec zlikwidowania zaległości niezabranych przesyłek na stacji Warszawa Główna Towarowa, Dyrekcja Kolei Państwowych w Warszawie przywróciła z dniem 11 października 1928 r. pobieranie normalnych opłat postojowego za przesyłki całowagonowe, adresowane do stacji Warszawa Główna Towarowa.

Powyższe zarządzenie Minister Komunikacji zatwierdził w dniu 13 października 1928 r.

Nr. IV/14330/13.

4) W sprawie podwyższenia na stacji Wilno składowego dla przesyłek celnych.

Wobec przepełnienia magazynu kolejowo-celnego na stacji Wilno z powodu opieszałego odbioru przesyłek celnych przez adresatów, Dyrekcja Kolei Państwowych w Wilnie na mocy art. 80 p. 8 Części I Taryfy towarowej polskich kolei żelaznych zarządziła z dniem 16 października 1928 r. aż do odwołania trzykrotne podwyższenie składowego za przesyłki celne nieodebrane ze stacji Wilno w terminie ulgowym.

Powyższe zarządzenie Minister Komunikacji zatwierdził w dniu 16 października 1928 r.

Nr. IV/14561/13.

5) W sprawie podwyższenia postojowego i skrócenia ulgowego terminu na wyładowanie w obrębie Dyrekcji katowickiej.

Wobec nagromadzenia się wagonowych przesyłek z powodu opieszałego ich odbioru przez adresatów, Dyrekcja Kolei Państwowych w Katowicach na mocy art. 80 p. 8 Taryfy towarowej polskich kolei żelaznych, Część I, zarządziła z dniem 11 października 1928 r. aż do odwołania podwyższenie postojowego do potrójnej wysokości na wszystkich stacjach swego okręgu i dla wszystkich wagonów, podstawianych do wyładowania, oraz skróciła dla stacji Katowice termin na wyładowanie przesyłek z wagonów o ładowności do 30 tonn na sześć godzin, i na dziewięć godzin z wagonów 30 tonnowych i wyżej.

Powyższe zarządzenie Minister Komunikacji zatwierdził w dniu 16 października 1928 r.

Nr. IV/14562/13.

Warszawa. Drukarnia Państwowa. Tłoczono z polecenia Ministra Komunikacji. 43477